

שיר שכתב יהודה עמיחי לזכרו של יצחק

מתוך הספר "מאדם אתה ואל אדם תשוב" בהוצאת שוקן/ ירושלים ותל-אביב

התִּרְמִיל הָאֲחֵרוֹן שֶׁל יִצְחָק/יְהוּדָה עֲמִיחִי

פַּעַם, בְּסוֹף הַמִּלְחָמָה, הִבֵּאתִי מִן הַנֶּגֶב אֶל הַיָּקָב
אֶת הַתִּרְמִיל הָאֲחֵרוֹן שֶׁל יִצְחָק מֵרָאוֹן לְצִיּוֹן.
כִּי קוֹ הַהֲגָנָה עַל הַיָּקָב עָבַר בְּנֶגֶב
וְשֵׁם נָפַל. הִבֵּאתִי אֶת הַתִּרְמִיל אֶל אָבִיו, יָקֹב וְתִיק,
כִּי אָמְרוּ לִי לֹא לָבֹא אֶל בֵּית הַנָּשִׁים, אִם וְאַחֲזוֹת,
אֲלֹא אֶל בֵּית הַגְּבָרִים שֶׁל הָאֵב. בְּסִינֵר גּוֹמִי
עַד הַסִּנְטֵר וּבְמִגְפֵי גּוֹמִי עַד הַבְּרָכִים
עָמַד בְּשֹׁפָף הַיִּין וּבִקְצָף חֲזִיו.

הוא קרא לחבריו מִבֵּין הַחֲבִיּוֹת,
הוא קרא בְּקוֹל גָּדוֹל בְּמִרְתֵּף הָאֵפֶל:
הִנֵּה חֲבֵרוֹ שֶׁהִיָּה אֶתּוֹ בְּמוֹתוֹ,
הִנֵּה הַתִּרְמִיל הָאֲחֵרוֹן, הִנֵּה הַמִּגְבָּת
הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ לִנְגֵב
מִגְבָּת פָּסִים שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ בְּצֵאתוֹ.
הוֹ, יִצְחָק, אֵתָה נִפְלֵת בְּנֶגֶב
וְאָבִיד בּוֹכָה בַּיָּקָב.
אֲנִי זוֹכֵר אֶת הַשִּׁיר הַטֶּפְשִׁי
שֶׁל אָבִן גְּבִירוֹל "כְּכֹלוֹת יֵינִי תֵרֵד
עֵינֵי פִלְגִי מִים פִּלְגִי מִים". וְכֵאן
הַיִּין לֹא פָלָה אֶדְ הָעֵינִים כָּלוּ מִדְּמָעוֹת.

וּבִתְקֵרַת הַמִּרְתֵּף דָּלְקוּ נוֹרוֹת צִהְבוֹת
בְּתוֹךְ כְּלוּבִים, כְּמוֹ נִשְׁמוֹת כְּלוּאוֹת,
וּבְחֲבִיּוֹת הַגְּדֵלוֹת וְהָאֵפֶלוֹת
הַתְּחִילָה הַתִּסְיָסָה שֶׁשׁוּב לֹא תִפָּסֵק לְעוֹלָם.